

**Тема: Гармонізована система опису та кодування товарів.
Митний тариф України, основні правила інтерпретації УКТЗЕД**

План

1. Гармонізована система опису та кодування товарів, її значення та застосування.
2. Ведення УКТ ЗЕД.
3. Основні правила інтерпретації товарів.
4. Контроль правильності класифікації товарів, поданих до митного оформлення.

Література:

1. Указ Президента України від 17.05.2002 № 466/2002 “Про приєднання України до Міжнародної конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування товарів”.
2. Митний Кодекс України від 13.03.2012 № 4495.
3. Закон України „Про Митний тариф України” від 04.06.2020 № 674-ІХ.
4. ПКМУ від 21.05.2012 № 428 „Про затвердження Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України ”.
5. Наказ Мінфіну України від 30.05.2012 № 650 «Про затвердження Порядку роботи відділу митних платежів, підрозділу митного оформлення митного органу та митного поста при вирішенні питань класифікації товарів, що переміщуються через митний кордон України».
6. Наказ Держмитслужби України від 14.07.2020 № 256 «Про затвердження пояснень до Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності».

1. Гармонізована системи опису та кодування товарів, її значення та застосування.

У зв'язку із труднощами, викликаними застосуванням різноманітних класифікаційних принципів у основних міжнародних товарних номенклатурах, виникла необхідність вироблення єдиного міжнародного класифікатора, що міг би використовуватися в усіх країнах при оформленні учасниками міжнародних економічних зв'язків зовнішньоторговельних операцій на митницях, надавати можливість аналізувати зовнішню торгівлю з окремих товарів, товарних груп і позицій.

Жодна з розроблених у різний час міжнародних номенклатур не відповідала в повному обсязі тим вимогам, що ставили до неї окремі країни і міжнародні організації.

Отже, перед міжнародним співтовариством постало завдання: домогтися раціоналізації і гармонізації даних торговельної документації і, зокрема, максимально уніфікувати систему кодування інформації, що стосується країн, одиниць виміру, видів транспорту і, найголовніше, самих товарів, що спричинило необхідність обговорення зазначених проблем експертами Ради митного співробітництва з представниками інших зацікавлених міжнародних організацій. На засіданні Європейської економічної комісії (ЄЕК) ООН Раді митного співробітництва було доручено вивчити можливості створення єдиної міжнародної товарної класифікаційної системи, що згодом одержала назву Гармонізована система опису і кодування товарів.

Розробка Гармонізованої системи опису та кодування товарів (далі – ГС) почалася у 1970 році і тривала понад десять років. Такий тривалий термін розроблення пояснюється тим, що нова номенклатура мала стати придатною як для митних, так і для статистичних цілей. Цю необхідність було продиктовано значним розширенням і ускладненням номенклатури товарів у міжнародній торгівлі за умов науково-технічного прогресу. Розробляючи класифікацію, необхідно було, з одного боку, найбільш повно охопити товари, що оберталися в міжнародній торгівлі, а з іншого — домогтися, аби опис і кодування товарів у класифікації краще відображали технологію їхнього виготовлення. Тому ще на етапі розробки Гармонізована система мислилась як багатоцільова товарна номенклатура, що відповідає одночасно потребам як митних, так статистичних органів, побудована на принципах максимально тісного зв'язку між зовнішньоторговельною і виробничою статистикою різних держав. Тому одним із головних принципів ГС став принцип обов'язкового зіставлення національних і міжнародних даних про зовнішню торгівлю тієї або іншої країни.

У червні 1983 року Рада митного співробітництва фактично завершила підготовчу роботу зі створення ГС. Паралельно з розробкою самої ГС проводилася підготовка міжнародної Конвенції з її використання.

ГС набула чинності з 01.01.1988 року. Нині її використовують понад 100 країн світу, а на її основі здійснюється понад 100 % світової торгівлі. Це багатоцільовий класифікатор товарів, що обертаються в міжнародній торгівлі. Використання Гармонізованої системи дало змогу:

- спростити складання комерційних і митних документів;
- полегшити їх комп'ютерну обробку;
- зменшити витрати на діловодство, класифікацію та облік зовнішньоторговельних вантажів за майже всіма параметрами (обсяг, вартість, країна призначення і под.);
- спростити збирання, облік і зіставлення даних щодо зовнішньої торгівлі, провести економічний аналіз, оскільки інформація, що знаходиться в різних документах на основі ГС, стала більш доступною і зрозумілішою;
- спростити облік тарифних поступок у СОТ.

Указом Президента України від 17.05.2002 № 466/2002 "Про приєднання до Міжнародної конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування

товарів" Україна приєдналася до Конвенції про Гармонізовану систему опису та кодування товарів.

Товарний код за ГС побудовано на шести знаках, тому всі коди товарних номенклатур, які базуються на ГС, співпадають на рівні перших шести знаків.

Кожні 5 років у ГС вносяться зміни. На даний час діючою версією ГС є видання 2022 року. Ознайомитись із офіційною версією ГС 2022 можна на сайті ВМО за посиланням: <http://www.wcoomd.org/en/topics/nomenclature/instrument-and-tools/hs-nomenclature-2022-edition/hs-nomenclature-2022-edition.aspx>.

2. Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності.

Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності (далі - УКТЗЕД) складається на основі ГС Всесвітньої митної організації з урахуванням Комбінованої номенклатури Європейського Союзу (далі - Комбінована номенклатура).

УКТЗЕД - це систематизований перелік товарів, який складається з кодів товарів та найменувань для цих кодів.

УКТЗЕД є товарною номенклатурою Митного тарифу України, затвердженого Законом України "Про Митний тариф України" від 04.06.2020 № 674-ІХ, що використовується для цілей тарифного та інших видів регулювання зовнішньоекономічної діяльності, ведення статистики зовнішньої торгівлі та здійснення митного оформлення товарів.

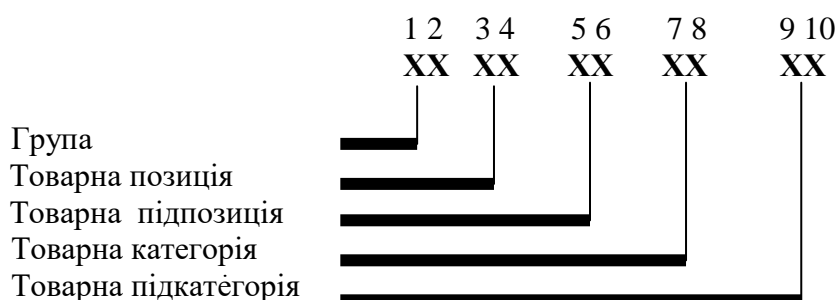
В УКТ ЗЕД товари систематизовано за розділами, групами, товарними позиціями, товарними підпозиціями, найменування і цифрові коди яких уніфіковано з ГС.

Для докладнішої товарної класифікації використовується сьомий, восьмий, дев'ятий та десятий знаки цифрового коду.

Структура десятизнакового цифрового кодового позначення товарів в УКТ ЗЕД включає код групи (перші два знаки), товарної позиції (перші чотири знаки), товарної підпозиції (перші шість знаків), товарної категорії (перші вісім знаків), товарної підкатегорії (десять знаків).

Наразі, УКТЗЕД побудована на основі ГС 2017 року і Комбінованої номенклатури, з урахуванням зобов'язань в рамках СОТ на рівні перших шести знаків (офіційне видання ВМО) і Комбінованої номенклатури Європейського Союзу на рівні сьомого і восьмого знаків (Official Journal of the European Communities, L 294 від 28.10.2016, vol. 59), з урахуванням зобов'язань в рамках СОТ.

Структура десятизначного коду товару в УКТЗЕД

Всього в УКТЗЕД є 21 розділ та 97 груп. Необхідно зазначити, що 77 група в УКТЗЕД не деталізована, тобто вона не містить товарних кодів. Ця група зарезервована для її можливого використання у майбутньому.

Відповідно до статті 68 Митного кодексу України, ведення УКТ ЗЕД здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 № 428 (із змінами) «Про затвердження Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та визнання такими, що втратили чинність деяких постанов Кабінету Міністрів України» функції з ведення УКТЗЕД здійснюються Держмитслужбою.

Для виконання функцій з ведення УКТЗЕД Держмитслужба має право:

- 1) одержувати в установленому порядку від центральних органів виконавчої влади необхідну інформацію;
- 2) залучати фахівців центральних органів виконавчої влади та наукових установ до роботи з ведення УКТЗЕД.

Пропозиції щодо внесення змін до УКТЗЕД у зв'язку зі змінами, що вносяться Всесвітньою митною організацією до ГС, а також Європейським Союзом до Комбінованої номенклатури, надсилаються до Міністерства фінансів України для їх опрацювання та подання Міністерства економічного розвитку України з метою врахування під час підготовки пропозицій щодо внесення змін до Митного тарифу України.

За поданням центральних органів виконавчої влади Держмитслужба приймає рішення щодо можливості деталізації товарів в УКТЗЕД на національному рівні (далі - рішення щодо можливості деталізації товарів) з урахуванням загальноприйнятих правил класифікації товарів у ГС. Така деталізація проводиться на рівні дев'ятого і десятого знаків товарного коду з метою забезпечення захисту національного товаровиробника шляхом вжиття заходів з тарифного та інших видів регулювання зовнішньоекономічної діяльності та вдосконалення статистичного обліку.

Рішення щодо можливості деталізації товарів приймається на підставі інформації, яка надається Держмитслужбі центральними органами виконавчої влади і містить:

- 1) обґрунтування потреби проведення деталізації товарів в УКТЗЕД на національному рівні (далі - деталізація товарів);

2) код товару, що деталізується на національному рівні, згідно з УКТЗЕД;
3) текстовий опис товарів, для яких в УКТЗЕД виділяються окремі коди;
4) відомості про походження, склад, призначення, галузь використання товару тощо;

5) характерні ознаки, які відрізняють товар, що деталізується на національному рівні, від інших подібних товарів.

До зазначеної інформації додається нормативно-технічна документація на товар з визначенням показників, за якими проводиться ідентифікація товару, що деталізується на національному рівні.

Якщо Держмитслужбою визнано можливим проведення деталізації товарів, у рішенні щодо можливості деталізації товарів зазначаються:

- 1) коди товарів, що деталізовані на національному рівні, згідно з УКТЗЕД;
- 2) текстовий опис товарів, що деталізовані на національному рівні;
- 3) додаткова примітка України стосовно класифікації товарів, що деталізовані на національному рівні (у разі потреби);
- 4) одиниці виміру та обліку товарів, що деталізовані на національному рівні.

Якщо Держмитслужбою визнано неможливим проведення деталізації, у рішенні щодо можливості деталізації товарів зазначається відповідне обґрунтування.

Рішення щодо можливості деталізації товарів доводиться до відома центрального органу виконавчої влади, який ініціював подання про проведення деталізації товарів, для підготовки пропозицій щодо внесення змін до Митного тарифу України.

Пояснення до УКТЗЕД розробляються та затверджуються Держмитслужбою з урахуванням змін, які вносяться Всесвітньою митною організацією до пояснень до Гармонізованої системи та Європейським Союзом до пояснень до Комбінованої номенклатури. У разі потреби розробляються пояснення до кодів товарів, що деталізовані на національному рівні.

Держмитслужба розробляє та затверджує перехідні таблиці до УКТЗЕД з урахуванням перехідних таблиць до Гармонізованої системи та Комбінованої номенклатури.

Пояснення та перехідні таблиці до УКТЗЕД оприлюднюються на офіційному веб-сайті Держмитслужби.

Пояснення до УКТЗЕД затверджені наказом ДФС України від 14.07.2020 № 256.

3. Основні правила інтерпретації товарів.

Невід'ємною складовою частиною товарної номенклатури є Основні правила інтерпретації товарів. Ці правила служать комплексним керівництвом для віднесення товару до певного класифікаційного угруповання. Таких правил шість.

Перші чотири правила регламентують порядок визначення товарної позиції (перші чотири знаки коду) та визначають порядок віднесення товару до певної товарної позиції.

П'яте правило стосується класифікації упаковки, футлярів, тари тощо.

Шосте правило застосовується після того, як визначено товарну позицію, і регулює віднесення товару до відповідних підпозиції, категорії та підкатегорії.

Застосовуються перші чотири правила виключно послідовно, переходячи від правила 1 до правила 2(а), від правила 2(а) до правила 2(б) і так далі. Не можна застосовувати правило 3(а), не застосувавши послідовно правила 1, 2(а), 2(б). Лише у випадку неможливості застосування попереднього правила при класифікації товару допускається застосування наступного. Шосте правило може бути застосовано при необхідності визначення угруповання в рамках визначеної товарної позиції.

Класифікація товару в УКТ ЗЕД здійснюється за такими правилами.

ПРАВИЛО 1. Назви розділів, груп і підгруп наводяться лише для зручності користування УКТ ЗЕД; для юридичних цілей класифікація товару в УКТ ЗЕД здійснюється виходячи з назв товарних позицій і відповідних приміток до розділів чи груп і, якщо цими назвами не передбачено іншого, відповідно до таких правил:

Пояснення:

УКТЗЕД являє собою систематизований перелік товарів міжнародної торгівлі. Ці товари згруповані в ній у розділи, групи і підгрупи, які мають назви, що вказують у гранично стислій формі категорії чи типи охоплених товарів. Проте в багатьох випадках у розділі чи групі класифікується така різноманітність і кількість товарів, що всіх їх неможливо охопити чи перелічити конкретно в назвах.

Правило 1 тому починається зі застереження, що ці назви наводяться “лише для зручності використання в роботі”. Отже, вони не надають класифікації юридичної сили.

Таким чином, тексти назв товарних позицій і Примітки до розділів чи груп є пріоритетними, тобто враховуються в першу чергу для класифікації товару.

ПРАВИЛО 2 (а) - будь-яке посилання в назві товарної позиції на будь-який виріб стосується також некомплектного чи незавершеного вибору за умови, що він має основну властивість комплектного чи завершеного виробу. Це правило стосується також комплектного чи завершеного виробу (або такого, що класифікується як комплектний чи завершений згідно з цим правилом), незібраного чи розібраного.

ПРАВИЛО 2 (б) - будь-яке посилання в назві товарної позиції на будь-який матеріал чи речовину стосується також сумішей або сполук цього матеріалу чи речовини з іншими матеріалами чи речовинами. Будь-яке посилання на товар з певного матеріалу чи речовини розглядається як посилання на товар, що повністю або частково складається з цього матеріалу чи

речовини. Класифікація товару, що складається більше ніж з одного матеріалу чи речовини, здійснюється відповідно до вимог правила 3.

Пояснення:

Перша частина Правила 2 (а) розширює зміст будь-якої товарної позиції, до якої відноситься конкретний товар, для включення в неї не тільки комплектного виробу, але і некомплектного чи незавершеного виробу, за умови, що в поданому вигляді цей виріб має основні властивості комплектного чи готового виробу.

Друга частина Правила 2 (а) передбачає, що комплектні чи завершені (готові) вироби, подані нескладеними чи розібраними, класифікуються в тих же товарних позиціях, що і складені вироби. Таке подання товарів, звичайно, пов'язане з вимогами пакування, вантажно-розвантажувальних робіт (операцій) чи транспортування.

Правило 2 (а) також стосується також некомплектних чи незавершених виробів, поданих розібраними чи нескладеними, за умови, що вони розглядаються як комплектні чи завершені виробництвом вироби згідно з першою частиною цього Правила.

Відповідно до Правила 2(а), термін “незібраного чи розібраного” означає вироби, компоненти яких повинні складатися за допомогою простих кріпильних виробів (гвинтів, гайок, болтів та ін.) або, наприклад, клепанням чи зварюванням, за умови, що для цього потрібні лише прості складальні операції.

Нескладені компоненти виробу, що перевищують ту кількість, яка потрібна для складання цього виробу, потрібно класифікувати окремо.

Суть Правила 2 (б) є в розширенні будь-якої товарної позиції стосовно матеріалу чи речовини, включаючи суміші або сполучення цього матеріалу чи речовини з іншими матеріалами чи речовинами. Дія цього Правила також у розширенні будь-якої товарної позиції стосовно товарів, виготовлених з цього матеріалу чи речовини, включаючи товари, виготовлені частково з цього матеріалу чи речовини.

Як наслідок з Правила 2 (б), суміші і сполучення матеріалів чи речовин та товари, виготовлені з більше ніж одного матеріалу чи речовини, якщо вони, на перший погляд, можуть бути віднесені до двох чи більше товарних позицій, повинні класифікуватися згідно з принципами Правила 3.

ПРАВИЛО 3. У разі коли згідно з правилом 2 (b) або з будь-яких інших причин товар на перший погляд (*prima facie*) можна віднести до двох чи більше товарних позицій, його класифікація здійснюється таким чином:

(а) перевага надається тій товарній позиції, в якій товар описується конкретніше порівняно з товарними позиціями, де дається більш загальний його опис. Проте в разі коли кожна з двох або більше товарних позицій стосується лише частини матеріалів чи речовин, що входять до складу суміші чи багатокомпонентного товару, або лише частини товарів, що надходять у продаж у наборі для роздрібної торгівлі, такі товарні позиції вважаються рівнозначними щодо цього товару, навіть якщо в одній з них подається повніший або точніший опис цього товару;

(b) суміші, багатокомпонентні товари, які складаються з різних матеріалів або вироблені з різних компонентів, товари, що надходять у продаж у наборах для роздрібною торгівлі, класифікація яких не може здійснюватися згідно з правилом 3 (а), повинні класифікуватися за тим матеріалом чи компонентом, який визначає основні властивості цих товарів, за умови, що цей критерій можна застосувати;

(с) товар, класифікацію якого не можна здійснити відповідно до правила 3 (а) або 3 (b), повинен класифікуватися в товарній позиції з найбільшим порядковим номером серед номерів товарних позицій, що розглядаються.

Пояснення:

Це Правило передбачає три методи класифікації товарів, які, на перший погляд, можуть бути віднесені до двох чи більше товарних позицій, або згідно з умовами Правила 2 (б), або за будь-якої іншої причини. Ці методи застосовуються в тій послідовності, в якій вони наведені в цьому Правилі. Отже, Правило 3 (б) застосовується лише тоді, коли Правило 3 (а) не підходить для класифікації, а якщо й Правила 3 (а) та 3 (б) не підходять, то застосовується Правило 3 (в).

Отже, черговість застосування методів класифікації така:

- а) точний опис товару;
- б) розпізнавальна ознака;
- в) товарна позиція, що йде останньою в порядку зростання кодів.

Відповідно до Правила 3 (а), товарній позиції, що забезпечує найбільш конкретний опис товарів, надається перевага перед товарною позицією, що дає більш загальний опис.

Правило 3 (б) стосується тільки:

- i) сумішей;
- ii) багатокомпонентних товарів, складених з різних матеріалів;
- iii) багатокомпонентних товарів, складених з різних компонентів;
- iv) товарів, що входять у набір для роздрібною торгівлі.

Воно використовується лише в тому разі, якщо Правило 3 (а) не прийнятно.

У всіх цих випадках товари повинні класифікуватися так, начебто вони складаються лише з матеріалу чи компонента, що надає їм основної розпізнавальної ознаки в тій мірі, в якій цей критерій застосовний.

Основна розпізнавальна ознака (критерій) може визначатися різними чинниками залежно від виду товару. Вона може, наприклад, визначатися природою матеріалу чи компонента, його об'ємом, кількістю, масою, вартістю або роллю, що відіграє цей матеріал чи компонент у використанні товару.

Застосовуючи Правило 3(б) до багатокомпонентних товарів, виготовлених з різних компонентів, слід брати до уваги не тільки ті товари, в яких ці компоненти приєднані один до одного, утворюючи практично нерозривне ціле, але і товари з роздільними компонентами, за умови, що ці компоненти пристосовані один до одного, доповнюють один одного та узяті

разом утворюють одне ціле, що звичайно не дозволяє виставляти їх для продажу як окремі частини.

Прикладами останньої категорії товарів є:

1) попільнички, які складаються з підставки, що включає змінну чашу для попелу;

2) стелажі для домашнього зберігання спецій, які складаються зі спеціальної рами (звичайно дерев'яної) і відповідної кількості порожніх місткостей для спецій визначеної форми і розміру.

Компоненти таких багатокомпонентних товарів, як правило, укладаються в загальне упакування.

Застосовуючи Правило 3(б), слід враховувати, що термін “товари, що надходять у продаж у наборах для роздрібною торгівлі” стосується товарів, які:

а) складаються принаймні з двох різних виробів, які, на перший погляд, класифікуються у різних товарних позиціях. З цієї причини, наприклад, шість виделок для фондю не можуть розглядатися як набір з погляду застосування цього Правила;

б) складаються з компонентів, зібраних разом з метою задовольнити конкретну потребу чи виконати певну роботу;

в) паковані так, що не вимагають перепакування для продажу споживачеві (наприклад, у коробках чи ящиках).

Цей термін, отже, означає набори, що складаються, наприклад, з різних харчових продуктів, призначених для використання разом під час приготування готової до вживання страви.

Приклади наборів, що можуть класифікуватися відповідно до Правила 3 (б):

- Набори, що складаються з бутерброда з яловичиною, з сиром чи без нього в здобній булочці (товарна позиція 1602), упаковані з картопляними чіпсами (смаженими у фритюрі) (товарна позиція 2004): класифікуються в товарній позиції 1602.

- Набори, компоненти яких призначені для спільного використання під час приготування спагеті, що містять пакет сирих спагеті (товарна позиція 1902), маленький пакет тертого сиру (товарна позиція 0406) і маленьку консервну баночку томатного соусу (товарна позиція 2103), упаковані в картонну коробку: класифікуються в товарній позиції 1902.

- Набори для перукаря, що складаються з електричної машинки для стрижки (товарна позиція 8510), гребінця (товарна позиція 9615), пари ножиць (товарна позиція 8213), щітки (товарна позиція 9603) і рушника з тканини (товарна позиція 6302), покладені в шкіряний футляр (товарна позиція 4202), класифікуються в товарній позиції 8510.

- Креслярські набори, що складаються з лінійки (товарна позиція 9017), дискового калькулятора (товарна позиція 9017), транспортира (товарна позиція 9017), олівця (товарна позиція 9609) і стругачки для олівців (товарна позиція 8214), покладені в пластмасовий пенал (товарна позиція 4202): класифікуються в товарній позиції 9017.

Для згаданих вище наборів класифікація проводиться за одним чи декількома разом узятих компонентів, які можуть розглядатися як такі, що надають набору в цілому його основну розпізнавальну ознаку.

Правило, проте, не поширюється на набори продуктів, упакованих разом, і які складаються, наприклад, з:

– банки креветок (товарна позиція 1605), банки гусячої печінки (товарна позиція 1602), банки сиру (товарна позиція 0406), банки бекону скибочками (товарна позиція 1602) і банки ковбасок (товарна позиція 1601);

– пляшки спиртного напою товарної позиції 2208 і пляшки вина товарної позиції 2204.

Для цих двох прикладів, а також для подібних до них продовольчих наборів кожен продукт слід класифікувати окремо у відповідній йому товарній позиції.

Правило 3(б) не застосовується до товарів, що складаються з окремо упакованих складових частин, поданих разом, необов'язково в одному загальному упакуванні, у визначених кількісних співвідношеннях для промислового виробництва, наприклад, напоїв.

Коли товари неможливо класифікувати відповідно до Правил 3 (а) чи 3 (б), їх слід класифікувати в останньої за зростанням кодів товарній позиції, серед тих, які в однаковій мірі прийнятні для розгляду під час класифікації цих товарів.

ПРАВИЛО 4. Товар, який не може бути класифікований згідно з положеннями вищенаведених правил, класифікується в товарній позиції, яка відповідає товарам, що найбільш подібні тим, що розглядаються .

Пояснення:

Під час класифікації за Правилем 4, подані товари потрібно зіставити з схожими (аналогічними) товарами для того, щоб визначити ті товари, до яких перші найбільш подібні. Подані товари класифікуються в тій же товарній позиції, що й товари, до яких вони найбільш подібні.

Схожість (подібність) товарів може залежати від багатьох чинників, таких як опис, властивості, призначення.

На додаток до наведеного до зазначених нижче товарів застосовуються такі правила:

ПРАВИЛО 5 (а) - футляри для фотоапаратів, музичних інструментів, зброї, креслярського приладдя, прикрас та подібні вироби, які мають спеціальну форму і призначені для зберігання відповідних виробів або набору виробів, придатні для тривалого використання разом з виробами, для яких вони призначені, класифікуються разом з упакованими в них виробами. Це правило не поширюється на тару (упаковку), що становить разом з виробом одне ціле і надає останньому істотно іншої властивості;

ПРАВИЛО 5 (б) - відповідно до правила 5 (а) тари (упаковку) разом з товарами, які в ній містяться, слід класифікувати разом з цими товарами, якщо вона належить до такого типу тари (упаковки), яка зазвичай використовується

для упакування цих товарів. Це положення є необов'язковим, якщо ця тара (упаковка) придатна для повторного використання.

Пояснення:

Прикладами контейнерів, поданих разом з призначеними для них виробами, які слід класифікувати відповідно до Правила 5 (а), є:

- 1) футляри і коробочки для ювелірних виробів (товарна позиція 7113);
- 2) футляри для електробритв (товарна позиція 8510);
- 3) футляри для біноклів і телескопів (товарна позиція 9005);
- 4) футляри та чохла для музичних інструментів (наприклад, товарна позиція 9202);
- 5) футляри та чохла для зброї (наприклад, товарна позиція 9303).

Прикладами контейнерів, що не підпадають під Правило 5 (а), є такі контейнери як срібна чайниця з вмістом чи декоративна керамічна вазочка, що містить солодоші.

ПРАВИЛО 6. Для юридичних цілей класифікація товарів у товарних підпозиціях, товарних категоріях і товарних підкатегоріях здійснюється відповідно до назви останніх, а також приміток, які їх стосуються, з урахуванням певних застережень (*mutatis mutandis*), положень вищезазначених правил за умови, що порівнювати можна лише назви одного рівня деталізації. Для цілей цього правила також можуть застосовуватися відповідні примітки до розділів і груп, якщо в контексті не зазначено інше.

Пояснення:

У Правилі 6 нижчезазначені вирази мають такі закріплені за ними значення:

а) “назви одного рівня деталізації” – підпозиції з одним дефісом (рівень 1) чи підпозиції з двома дефісами (рівень 2).

Так, під час порівняльного аналізу двох чи більше підпозицій з одним дефісом у межах однієї товарної позиції за Правилем 3 а), можливість віднесення товару до однієї з них повинна визначатися лише за описом товару в цих підпозиціях з одним дефісом. Після того як підпозиція з одним дефісом, що дає найбільш конкретний опис товару, обрана і якщо сама підпозиція поділяється, тоді і тільки тоді береться до уваги опис на рівні підпозицій з двома дефісами і вибирається одна з них;

б) “якщо в контексті не зазначено інше” – крім випадків, коли Примітки до розділу чи групи несумісні з текстом підпозицій чи Примітками до підпозицій.

4. Контроль правильності класифікації товарів, поданих до митного оформлення.

Товари при їх декларуванні підлягають класифікації, тобто у відношенні товарів визначаються коди відповідно до класифікаційних групувань, зазначених в УКТ ЗЕД.

Митні органи здійснюють контроль правильності класифікації товарів, поданих до митного оформлення, згідно з УКТ ЗЕД.

Контроль правильності класифікації товарів - перевірка правильності опису товару та відповідного йому коду в митній декларації вимогам Основних правил інтерпретації УКТЗЕД під час проведення процедур його митного контролю та митного оформлення.

На вимогу посадової особи митних органів декларант або уповноважена ним особа зобов'язані надати усі наявні відомості, необхідні для підтвердження заявлених ними кодів товарів, поданих до митного оформлення, а також зразки таких товарів та/або техніко-технологічну документацію на них.

У разі виявлення під час митного оформлення товарів або після нього порушення правил класифікації товарів митний орган має право самостійно класифікувати такі товари.

Під складним випадком класифікації товару розуміється випадок, коли у процесі контролю правильності заявленого декларантом або уповноваженою ним особою коду товару виникають суперечності щодо тлумачення положень УКТ ЗЕД, вирішення яких потребує додаткової інформації, спеціальних знань, проведення досліджень тощо.

Штрафи та інші санкції за несплату митних платежів та за інші порушення, виявлені у зв'язку з неправильною класифікацією товарів, застосовуються митними органами виключно у разі, якщо прийняте митним органом рішення про класифікацію цих товарів у складному випадку було прийнято на підставі поданих заявником недостовірних документів, наданої ним недостовірної інформації та/або внаслідок ненадання заявником всієї наявної у нього інформації, необхідної для прийняття зазначеного рішення, що суттєво вплинуло на характер цього рішення.

Рішення митних органів щодо класифікації товарів для митних цілей є обов'язковими. Такі рішення оприлюднюються у встановленому законодавством порядку. У разі незгоди з рішенням митного органу щодо класифікації товару декларант або уповноважена ним особа має право оскаржити це рішення у порядку, встановленому главою 4 Митного кодексу або до суду.

Висновки інших органів, установ та організацій щодо визначення кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД при митному оформленні мають інформаційний або довідковий характер.

Наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 650 затверджено Порядок роботи відділу митних платежів, підрозділу митного оформлення та митного поста при вирішенні питань класифікації товарів, що переміщуються через митний кордон України. Цей Порядок також визначає процедуру прийняття попередніх рішень про класифікацію товарів та рішень про визначення коду товару, здійснення митних процедур, пов'язаних з контролем правильності класифікації товарів при митному контролі та оформленні товарів, що переміщуються через митний кордон України, порядок взаємодії з іншими структурними підрозділами митного органу при вирішенні

питань класифікації товарів, а також здійснення оформлення та реєстрації рішень, надання звітності та інші питання роботи відділу митних платежів, підрозділу митного оформлення, митного поста у напрямі класифікації товарів згідно з УКТЗЕД.